

HAYATINIZDA NEYİ ÖNCELEDİĞİNİZİ HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

“Kesinlikle kalpler, Allah’ı hatırlamakla hoşnut olur. (Rad 13/28)” Bu ayet bizlere Allah’ı hatırlamanın ruhumuzun doyumu ve gelişiminde, kalbimizin yatışmasında ne denli öneme sahip olduğunu göstermektedir.

Geçenlerde sosyal medyada gezinirken bir video ile karşılaştım. Genç bir arkadaşımız gitar çalıp şarkı söylerken babaannesi arkadan sesleniyor:

“Yavrum namaz kıl önce, namaz... İllaki namaz, illaki namaz, çünkü namaz bize farz.”

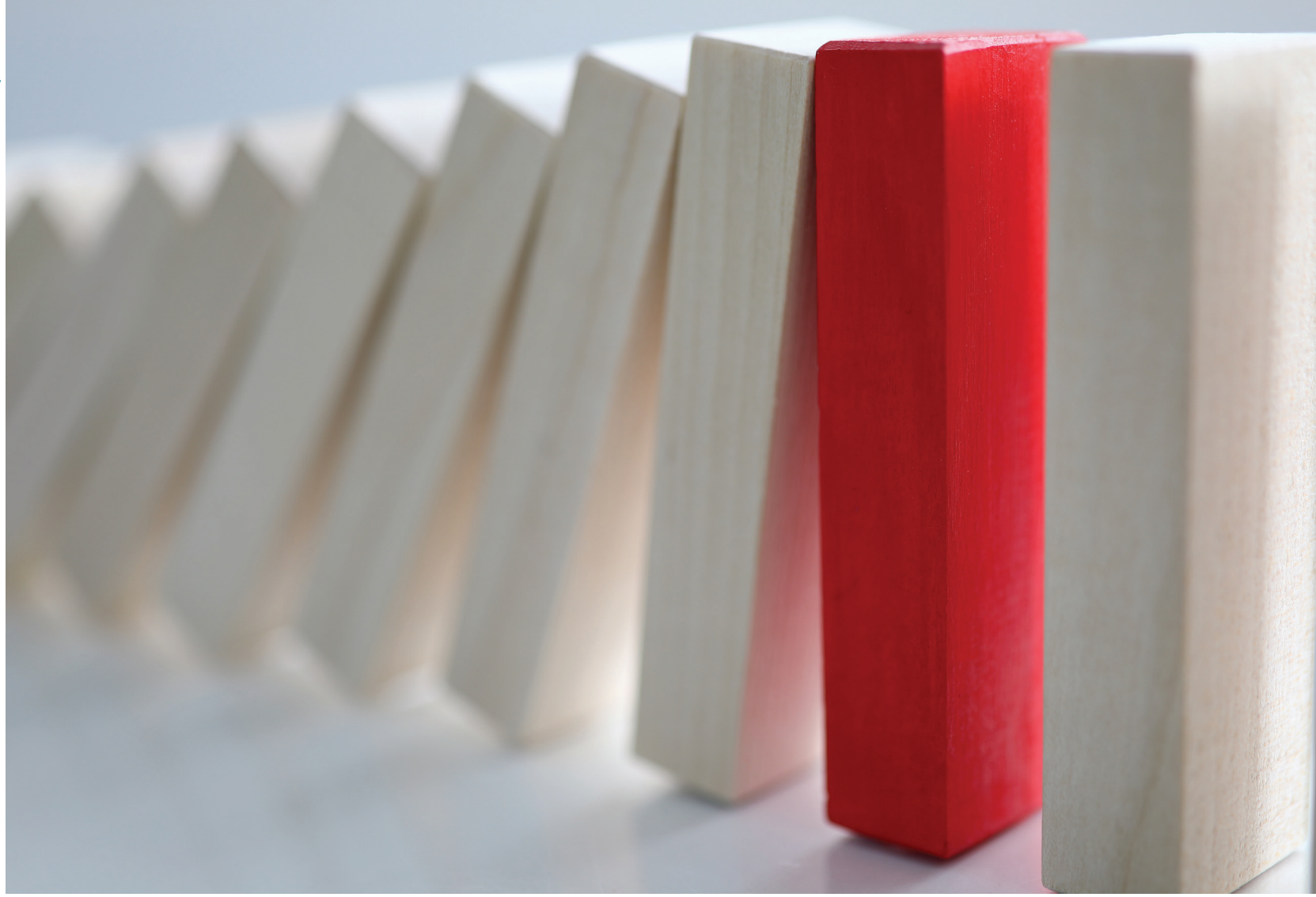
Genç arkadaşımız da naif bir şekilde “Tamam” deyip videoyu kapatıyor.

Aslında yirmi saniyeden oluşan bu kısacık video çok şeyi düşündürüyor insana. En önemlisi de hayatımızda neleri öncelediğimizi...

Hepimizin bildiği gibi insan yıllanmış bir balçıktan yaratılan bir bedenden ve hakkında pek de fazla bilgi sahibi olmadığı bir ruhtan yaratılmıştır. ‘Sen kimsin?’ diye sorulduğunda ilk olarak fiziksel özelliklerimiz aklımıza gelse de bizi biz yapan özelliklerimizi içinde barındıran aslında ruhumuzdur ve bedenimizin belirli bir süresi olmasına rağmen ruh sonsuzluğa aşınadır. O yüzden yaşı çok ilerlemiş olan insanların bile ruhlarının genç kaldığından bahsettiklerini, yaşlarını bir türlü kabullenemediklerini görürüz. Bu yazımda sizlerle bedenimiz ve ruhumuz için neler yaptığımızdan, hangisini öncelediğimizden ve aslında önceliklerimizi belirlerken nelere dikkat edip neler yapmamız gerektiğinden bahsetmek istiyorum.

Bedenin görünen bir yapıya sahip olması, onun ihtiyaçlarının belirlenmesinde ve giderilmesinde daha etkin olmamızı sağlıyor: çünkü bedenimizin istekle-

rine kayıtsız kalamıyoruz. Bir düşünelim isterseniz, bedenimiz için neler yapıyoruz? Beden yiyecek, giyecek, sağlık, barınma, güzel bir iş, kaliteli /konforlu alanlar ister. Peki, bunlar için neler yaparız? Yemek yiyoruz mesela, çünkü yemezsek zayıf düşeceğimizi biliyoruz. Veya spor yapıyoruz ki “sağlam kafa sağlam vücutta” bulunsun. Bütün ihtiyaçlarımızı gidebilmek, şimdi ve yaşlandığımızda konfor alanımızı koruyabilmek adına sigortası olan iyi bir iş bulmalıyız mesela. Bunun için küçük yaştan itibaren başladığımız okulumuzda en başarılılar arasında yer almaya çalışırız. İyi bir lise, iyi bir üniversite kazanabilmek için yüzlerce test ve sınavlardan geçeriz. İş başvuruları yaparız, belki reddedilir, başka yerlerde ararız şansımızı. Bir iş buluruz. Şirket küçülme kararı alır, işten çıkarılır ve başka bir iş bakmaya başlarız. Girişimci olur, büyük riskler alır ve hayatımızı kazanmaya çalışır veya bir devlet dairesinde kendi yağımızda kavruluruz. Aslında bunların hepsi bizim temelde dünya hayatımızı daha yaşanabilir ve güzel hale getirebilmek için çabalarımızın bir yansımasını oluşturur. Hepimiz şunu kabul ediyoruz: ‘İyi bir dünya hayatı için çalışmalı, didinmeli ve elimizden gelen her türlü gayreti sarf etmeliyiz.’ Ama yalnızca bedenimiz ve dünya hayatı için çalışmanın ne derece doğru olduğunu da düşünmek gerekir. Komedyen Jim Carrey’nin hemen hemen hepimizin bildiği bir sözü var. **“Dilerim herkes bir gün zengin ve ünlü olur ve hayalini kurduğu her şeye kavuşur; böylece aranan esas ce-**

vabın bu olmadığını anlar.” diyor çok zengin ve ünlü biri olarak. Bence bu bağlamda doğru cevabı alabilmek adına kendimize sormamız gereken temel soru şu:

‘Bedenimizi rahat ettirmeye çalışırken ruhumuzla da aynı derecede ilgilenebiliyor muyuz, yoksa onu ihmal mi ediyoruz?’

Bu soru gerçekten çok önemli. Çünkü biliyoruz ki en fazla 100 yıl yaşayacak olan bedenimiz eninde sonunda toz toprak haline gelecek, ancak ruhumuz sonsuza dek yaşayacak ve yalnızca bedenimiz için çaba harcadığımız şeyler ruhumuzu doyurmaya yetmeyecek. Soruyu cevaplayabilmek için öncelikle “Ruh neye ihtiyaç duyar?” sorusunu gündeme almak gerekir. Bu sorunun cevaplanmasında çok güzel bir ayet çıkar karşımıza... **“Kesinlikle kalpler, Allah’ı hatırlamakla hoşnut olur.** (Rad 13/28)” Bu ayet bizlere Allah’ı hatırlamanın ruhumuzun doyumu ve gelişiminde, kalbimizin yatışmasında ne denli öneme sahip olduğunu göstermektedir. Nitekim kalp, göğüste

olan ruhtur ve ruh sağlığının korunması Kuran’a ve fıtrata uygun bir yaşamla ve Allah’a dönüşle mümkündür.¹ Bu nedenle Allah’ı her anımıza dâhil etmek ruhumuzun gelişimi için olmazsa olmaz şartlar arasında yer almakta ve bu nedenle Kuran’ı Kerim’de Rabbimiz, **“Ey iman edenler! Allah’ı sık sık hatırlayın. (Ahzab 33/41)”** buyurmaktadır. Ali İmran suresi 191. ayette de **“Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerinde iken Allah’ı hatırlarlar ve göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler: “Rabbimiz! Sen tüm bunları boşuna yaratmadın. Yücelik Sana olsun. Bizi Cehennem azabından koru.”** ifadeleriyle bu gerçek bizlere hatırlatılmaktadır. Kişinin ayaktayken, otururken ve yanları üzerindeyken Allah’ı anıyor olması, zamanının büyük çoğunluğunda O’nu hatırlaması gerekliliğini ön plana çıkarmaktadır. Nitekim zamanımızın çoğunda zihnimizi kimin veya neyin meşgul ettiği, bir diğer deyişle, hayatımızda neyi birinci sıraya koyduğumuz büyük önem taşımaktadır. Allah’ın dostu olabilmek bir ruhun gelişiminde en önemli

¹ Süleymaniye Vakfı meali Rad suresi 13/28 açıklamasından alınmıştır.

etmenlerden biridir. Bu nedenle hayatımızda birinci sıraya kimleri ve neleri koyduğumuza dikkat etmemiz gerekmektedir. Abdülaziz Bayındır'ın ifadesiyle **"Bir kişi Allah'ı ikinci sıraya koyup, birinci sıraya kendi menfaatlerini, arzularını veya başka insanları koyarsa bu kişi Allah dostu değil, birinci sıraya koyduğu şeyin dostu olur."** Bu durum da eninde sonunda kişinin dost olarak seçtiği kişiler ve durumlar nedeniyle Allah'tan büsbütün kopmasına ve Allah'ı anmakla huzur bulacak ruhuna hıyanet etmesine neden olur. Bu nedenle hayatımızda neyin birinci sırada olduğunun kontrolünü sürekli yapmamız gerekmektedir.

Şimdi birlikte bir düşünelim isterseniz. Sabah kalktığınızda ilk olarak aklınıza ne geliyor, neleri planlıyor, neler yapmak istiyorsunuz? Gün içinde sizi yaratan Rabbiniz ne sıklıkla aklınıza geliyor, ne sıklıkla O'nun rızasını kazanmak adına neler yapabileceğinizi düşünüyorsunuz? Yaşam savaşı içinde sordüğümüz bu soruların her daim aklımızda bulunmasını sağlamak güç olmalı ki Rabbimiz bize ibadetler, ve özellikle de bir ibadetle, kendisini daima hatırlama imkanı veriyor. Allah'ın hiç ihtiyacı olmayan ancak bizim muhtaç olduğumuz en temel ibadetlerden biri olan namaz... Namaz, insanın Allah ile bağını kuran ve bu bağın güçlü bir biçimde devam etmesini sağlayan en temel ibadetlerden biri olarak karşımıza çıkmakta. Namaz sayesinde her gün en az beş kez Allah'ın huzurunda bulunmamız gerektiğinin bilincinde olarak, aslında günün bütününde zihnimizin bir köşesinde Yaratıcı-mızla sürekli iletişim halinde olabiliyoruz. Rabbimiz bu ibadete o denli önem vermiş ki hiçbir şart ve koşulda namazın terk edilmesine müsaade etmemiş. Bir diğer deyişle, hiçbir şart ve koşulda Allah'ı hatırlamaktan vazgeçmek mümkün değil.² Yazımızın başına tekrar dönecek olursak videodaki babaannenin söylediği gibi hayatımızda önceliğin Allah olabilmesi, Allah'ı anmakla ruhlarımızın doyuma ulaşabilmesi ve O'nun rızasına uygun bir yaşam biçimini benimsiyebilmek için "önce" namaz kılmak, "önce" O'nu hatırlamak ve anmak gerekmektedir. Elbette ki işimize, eşimize, eğlencemize, Rabbimizin bize vermiş olduğu dünyaya ilişkin zevklere de zaman ayırmak gerekir çünkü Rabbimiz **"Allah tarafından sana ihsan**

edilen rızıkları, bu dünyadaki nasibini ihmal etmeden ahiret yurdunu aramak için kullan. (Kasas 28/77) buyurmaktadır. Ancak önceliklerimizi Rabbimizin rızasını kazanacak biçimde, onu her daim aklımızda tutarak yapmak, bize en büyük hediyelerden birini verecek ve ruhumuzun Allah'ın rızasına uygun biçimde gelişimini sağlayacaktır.

2 Şenol, Y. ve Alimoğlu, E. (2016). İnsanlık tarihi boyunca o namaz. İstanbul: Süleymaniye Vakfı Yayınları.